mihi formã.redde vitã.redde etiã cũ dño
gratũ locũ inuenire/cũ h̄ tpe regnũ iſrael re/
ſtitueris. Hec eccl'ia tecũ. Cuius vocibꝫ
nihil aliud adijcio/niſi ꝓcationẽ hũilẽ. vt
det deꝰ dies vite ac robur ỽtutũ/vt ſub tuo
põtificõ pulcre pacis dilatationẽ ampliſſi
mam videre poſſimus/Amen. ¶ Finit.

Incipit ſermo eiuſ

dem bitus maſſilie corã papa Benedicto/
Anno M cccciij. nona nouembris.

B Enedic hereditati tue ſctiſſi/
me pater Benenedicte/ bene
dic obſecramus/vt ſm nomẽ
tuum ſit ꝛ laus ꝛ oꝑatio tua/
det benedictionẽ benedictus
quoniã abſqꝫ benedictione preuia eloqui
um noſtrũ prorſus eſſet inualidũ. eloquiũ
inqꝫ/quod ego ſeruus tuꝰ pro parte ꝛ no/
mine hereditatis tue peculiaris. que ẽ vni
uerſitas pariſieñ/ꝓclariſſima abſqꝫ dubita
tione ꝛ primogenita ſtudioꝝ. habiturꝰ ſuꝫ
cum iſtis legatis ſuis ꝓclariſſimis ꝛ proba
tiſſimis certe viris. S.t. fideliſſimis /qui/
bus aſſociatus ſum immeritus/ꝛ dux ver/
bi factꝰ. ꝛ hoc te propicio/pater beatiſſime
te benedicẽte. te benigno. Alioquin niſi tu
dominꝰ dederis benignitatẽ terra noſtra q̄
eſt hereditas tua. quo pacto dabit fructum
ſuũ. Niſi benedictionẽ dederit legiſlator/
ſubditi quibꝫ paſſibꝰ ibũt de virtute in ỽtu
tem? Deniqꝫ niſi tu dominꝰ iuſſeris bene/
dicere. quo auſu auderet paruitas mea co/
ram ſũma tue beatitudinis celſitudie in cõ
ſpectu huius celebris conuentus indig/
num os aperire. Igit Benedicte pater ſan
cte benedic tu mihi. benedic ꝛ hereditati
tue. Hanc ego benedictionis gratiam re/
portare ſperãs a beniuolẽtiſſimo ꝛ ſereniſ/
ſimo S.t. ſpũ/aperio rurſus fident os me
um/vtẽs cõpellatione ſingulari nõ quidez
ꝓ indignitate(ꝓcul nefas tale)ſed ꝓ ſingu/
lari dignitate. ſicut tua ſingularis eſt digni
tas. ne qs indigne ferat morẽ iſtũ loquen/
di ad deũ ꝛ ꝓſcã ſcõꝝ patꝝ ꝛ oratoꝝ ꝯſuetu
dinẽ. ꝛ obſecrãs dico ꝓphetica iꝓrecatione
Bñdic hereditati tue. Hereditas hec
tua cuius benedictionẽ expetimꝰ. duplex
inuenit. vl'is ꝛ ꝑtial'. iuxta qd orõem nr̃am
in duos ſecernimꝰ articulos ſic ad duo ꝓn
cipalit miſſi ſumꝰ. Primũ ꝛ h̄ ꝓcipuũ ẽ
q̄rere pacẽ ſuꝑ iſrael. h̄ eſt ſuꝑ eccl'iam q̄ eſt
vl'is hereditas tua. Hereditas mea iſrael
ait ille cuiꝰ vicariꝰ es in terris. ꝛ a q̄ tu pa/
ſtor illi. tu colonꝰ ꝛ agricola ſupmꝰ ꝓlatꝰ es
Propterea ſane cũ btõ Martino/cuius in
ſtat celebritas/felicẽ hãc virtutũ ſuaꝝ con/
ſummationẽ exiſtimare debes ſi pacẽ eccl'ie
integrã reliq̄ris. Alter ꝑinde nr̃e legatõ
nis articulus ẽ/bñdictionẽ graꝝ poſtula/
re ꝓ altera hereditate tua quodammõ pe/
culiari. ꝛ q̄ eſt eccl'iaſtice hereditatis ꝑs q̄/
dã florẽtiſſima ꝛ ꝓclariſſima ꝛ electa. pace
aliaꝝ dixerim. De q̄ gl'iari potes ꝓphetica
exultatione/eteni hereditas mea ꝓclara eſt
mihi. Hec eſt hũilis ꝛ deuota S.t. filia/pa
riſienſ vniuerſitas. q̄/cum iacob/nõ dimit
tet te. niſi benedixeris ei. conſurgente au/
rora benignitatis tue/ꝛ ſerenitatis tue.
Eget nimiũ vtraqꝫ hereditas iſta bñdictõ A
ne tua. vt apiẽte te manũ tuã/manũ tue bñ
dictionis/oĩa ipleant bonitate. ꝛ dñi ſit ſa/
lus/ꝛ ſuꝑ ppl'm tuũ bñdictio tua. Inuaſit
itaqꝫ hereditatẽ eccl'ie aper de ſilua ꝛ ſingu/
laris ferꝰ depaſtus eſt eã. Oues q̄qꝫ ꝛ cete/
ros armẽtoꝝ greges/h̄ eſt ppl'os ſimplices
ꝛ oĩs ꝯditionis hoĩes miſerãdo more/ꝛ ex/
ecrãda penitꝰ diuiſione diſꝑſerũt. ꝛ heredi/
tatẽ tuam vexauerũt. Quã ego olim cladeꝫ
iuuenis paſtorio carmine deplorãs Eheꝰ
inqꝫ. Heu gregis ĩpacata lues nimis. heu
graue ruris exitiũ expta. heu pecoris ſors
altera ſemꝑ/aut perit externo inſultu ſuf/
fert vl' acerbos/herẽteſqꝫ cuti morbos vicia
ve dãna/q̄lia miſteriũ nc̄ patit pecꝰ/omia
poſtq̄ꝫ/fato ỽſa malo tꝑs tulit/ꝛ fuit error/
ritraqꝫ paſtorum ſub quem meet innocuꝰ
grex/ductorẽ trepidat/fugiunt ꝑs altera ti/
brim/ꝑs rodanum/nullo in certo pars al/
tera ſiſtit. Tuũ ỽo eſt pater btiſſime tali
bus hereditatis tue calamitatibꝫ obuiare.
ſue deſolationi opem ferre. ſuũ quoqꝫ ma/
ledictionis ſciſmatice opprobriũ in bene/
dictionem pacis decorã ꝛ fecundã imuta/
re. Oues in hac hereditate tua diſꝑſe ſunt.
tu eas collige. ꝯfracte ſunt. tu alliga. ſaucie
ſunt. tu ſana. errantes ſunt. tu reuoca. ꝑdi/
te ſunt. tu eas q̄ſitas ꝛ inuẽtas ꝓprijs hũe/
ris ꝛ btis benignꝰ imponẽs gregi ſuo ꝯſo/
cia. Et ſi aliq̄ fortaſſis mirabili viciſſitudi
ne mutate ſũt in lupos ꝛ beluas feroces et
ſeuas. vt de ſocijs vlixis ꝑ circẽ poetica et
moralis ẽ narratio. tu eas nõ enecare nõ ꝑ/
dere volueris. Bonis q̄dẽ ꝛ diſcholis debi
tor es/ſapiẽtibꝫ ꝛ inſipiẽtibꝫ. Sꝫ poteti ỽ/
tute bñdictionis tue. in mia ꝛ mãſuetudie.

talcs rurſus in ouiū ſimplicitatē trāſforma
re ſtude. Si verſa eſt ꝑs hereditatis tue in
amaritudinē ⁊ ſalſuginē/ob peſtiferū ſciſ/
ma in ſimilitudinē horrēdi deſ'ti ⁊ vaſte ſo
litudis. ſicubi ꝓ vuis labruſce. ꝓ frugibus
infelix soliū ⁊ ſteriles dn̄ant auene/vt poe/
ta loquit. ⁊ vt ſcriptura ait ſicubi t'ra male/
dicta ſpinas ⁊ tribulos germinat. Flabit
dn̄e ſpūs tu⁹ bon⁹ ⁊ ſuauis ⁊ fluētaq̄ grā ꝝ
pingueſcēt ſpecioſa deſ'ti. ⁊ tue benedictio
nis irroratōne renouabit' facies t're. facies
v'lis hereditatis tue. Nā ⁊ m'rem humoris
ph'i lunā vocāt. At dices magna ſūt iſta
D nimis ⁊ ſupra v'tutē hoīs poſita. Magna
ſūt nec inficior pr' b'iſſime imo maxima/ſʒ
virtus dei cui inniti te ꝯuenit immenſa eſt
Oīa poſſum inq̄t apl's in eo q̄ me ꝯfortat
xp̄s. Sed maledict⁹ q̄ ꝯfidit in hoīe. ⁊ po
nit carnē brachiū ſuū. Magna ſunt/ꝓpte/
rea magno egēt ſtudio. cura ſolicitudine vi
gilijs ⁊ labore. Nā vbi intēderis ingeniū
valet. ait Julius ceſar apud ſaluſtiū. Ma/
gna ſunt/ꝓpterea deſerēda ſūt exigua/⁊ diſꝑ
tienda linq̄nda q̄ꝫ minoribꝫ. In h' opus v/
nū ꝓcellētiſſimū figēdi ſunt ꝯſideratiōis
oculi/mittenda eſt manus ad fortia temp⁹
quoqꝫ res omniū p'cioſiſſima/in alijs nō
niſi parciſſima raritate diſꝑenſandū. Alio
quin tale aliquid fieret q̄ſi quis piſcaretur
homo aureo/iuxta verbum vni⁹ e ceſaribꝫ
aut quaſi vile aliquid quereret' in tenebris
cū cereo centū aureoꝝ. Alioq̄n p'terea redi
ret illa inculpatio hietro ad moyſen/ſtulto
labore cōſumeris. Sic petrus Clementē
Sic Bernard⁹ Eugeniū. Immo ſic apl's
diſcipulū ſuū cariſſimū/monuerūt. Nemo
militās ⁊c̄. Secl'aria iudicia ⁊c̄. Et i actibꝫ
apl'oꝝ. Nō ē equū ⁊c̄. Notiora ſūt hec q̄ꝫ vt
allegationibꝫ indigeāt. Magna deniqꝫ ſūt
iſta pacis v'lis op'a. quāobrem ea tecū a m'l
tis q̄rere ꝯuenit. Naꝫ vulgato ꝓuerbio qđ
a pluribus queritur citius inuenit'. Et vbi
duo vel tres congregati ſunt in nomie meo
⁊c̄. inq̄t chriſtus ⁊c̄. Et quis eſt o deus eq̄ſ
ſime/q̄s eſt ex chriſtianis eccleſie filijs. q̄ n̄
inniti debeat ꝓ ſua portione ⁊ vocatione/
tantis opitulari miſerijs? Quis taꝫ luctuo
ſe deſolationi. quis labefactioni tante he/
reditatis tue non condolebit. ⁊ condolens
quis ꝓ viribus nō obuiabit? Sed neqꝫ h'
ꝓhibere quiſq̄ꝫ niſi mentis inops voluerit
vt in cōmuni ꝑiculo. cōmune ſit auxilium
P Quod ſi paxꝝ ꝓſpere ſucceſſit hactenus
laborꝫ plurimoꝝ. non id'o deſꝑandū. nō ſuc/
cenſendū eis. nō ſpernēde ꝓrſus ope. Non
eſt in medico ſemꝑ releuet' vt eger. Nec ſꝑ
feriet q̄dcūqꝫ minabit' arcus. Neqꝫ eni q̄
plātat neqꝫ q̄ rigat eſt aliquid/ſed q̄ incre/
mentū dat xp̄s. Et nō mentiebat' qui dixit
timide ſunt ⁊ incerte ꝓuidētie nr̄e. Si poſt
p'mū naufragiū nauta nauē. ⁊ p⁹ p'ma vul/
nera miles aciē. ⁊ poſt vnā ſterilitatē ruſti/
cus agꝝ deſeret. Aſcriberet' h' nō cautele.
ſʒ ignauie. ⁊ q̄ ſic ꝯſulerꝫ. ageret inſulſe. Be
niamite iuſſu dn̄i bis deſcenderūt in ꝓliū/
bis victi ſūt. vt p'muꝫ purgati. humiliati ⁊
eruditi. victoriā tertio ꝓlio ſortirent'. Sup
oīa poſt opitulationē diuinā. ſi pacē v'lem
q̄rim⁹/nō inefficaciter ꝑq̄ram⁹. q̄rat' nec'e
eſt ꝯcors vnio hui⁹ obedie tecū. p. h. ⁊ ſecū
h' eſt in capite ⁊ mēbris. ꝑ'tim in ꝓclariſſi/
mo potētiſſimo/xp̄ianiſſimo frācie regno.
cui⁹ laudes q? ꝑ ſe celebres ſūt. nō enūero.
Pax male ꝑ ſciſma ⁊ ꝯtentiones queritur.
Nam vbi diuiſio ꝑſeuerat/audiat' q̄ꝫ oīe
regnū intra ſe diuiſū deſolabit'. ⁊ q? ꝯueni/
et nulli q̄ ſecū diſſidet ipe. Abſint igit' ꝓcul
oēs animoſitates odioſe. Nō fiat aſpect⁹ re/
trorſum in quibus periculis ⁊ ꝓcellis na/
uiſ eccl'e hacten⁹ iactata ſit/ſʒ docti ab apl'o
extendētes nos ⁊ velū in anteriora/portū
pacis optatū concordi laboris anniſu pe/
tam⁹. Docēt nos hiſtorie gentiliū/ꝑ'ſertim
romanoꝝ conſulū. qui licet aliunde diſſi/
derent hoſtiliter. mox in amiciciā ꝯuenie/
bāt dum reipublice pax ⁊ vtilitas q̄reretur
Hoc. T. liuius hoc valeri⁹/exēplis docēt
⁊ vetere grecoꝝ inſtituto chariſtia ſeu cōis
grā fiebat ꝓ cōi vtilitate. nō ꝓrſus diſſimi/
lit' ab anno iubileo iudeoꝝ. Et ſi filij iſr'l
aīo pacifico ibāt ad ꝓliū. filij eccl'e q̄bꝫ ani/
mis debēt q̄rere pacꝭ bonū. Si herodes et
pilat⁹ facti ſūt amici ad ꝑſeq̄ndū xp̄m/q̄lis
dꝫ eē pax ad eundē adorandū. His exē/ Q
plis cū certa ratōne permota humilis ⁊ de
uota S. r. filia. q̄ꝫ primū vniuit ſe in ſe/re
uocans omnes ꝑditos a ſuo conſortio vel
gremio quomodolibet alienatos. ⁊ ad ho/
nores priſtinos reſtituens. monens inſu/
per ⁊ maternaliter iubens. vt iniuriarum
preteritarū nemo mēor ſit āplius/ſʒ honor
matris ⁊ vtilitati pacis omnia condonent'
Recedāt vetera noua ſint oīa/quaten⁹ libi
oribꝫ animis eo pax v'lis querat' quo nl'l'a ꝑ
ticl'arꝭ obſtiterit diſcordia. Cōcordia inq̄t
Saluſti⁹ ꝑue reſ creſcūt/diſcordia maxime

dilabūt. Quid qꝫ ↄcordiā fratꝝ pdicatoꝝ
ātea fere deſpatā opata ē. cōmemorās ⁊ lit/
teris ſuis inſerēs zelū grandē/ quē p eadē
ↄcordia dudū piſius oñderas/ ſtudēs in h
⁊ ſperās filia tua/ tue ſcitati nō mediocriter
cōplacere. Habes igit pr btiſſime/ filiā
pacificam/ ⁊ euāgelice btitudis pticipē. di/
gnā inſup q ad pacē vlis hereditatis tue q
rēdā admittat. vt dicat ex ſnia. Facta ſuꝫ co
rā eo qſi pacē reperiēs. Scit ipa qm tale ē
pacis bonū/ vt multa ꝓpt eā tolerare. mlta
idulgere. diſſimlare ptima. q vl corrigi vl
ad regulā duci nequnt optet. Hoc ſci pres
ſcpt ſuis. h exēplis docuerūt. Hītur i pm
ptu dicta eoꝝ in decretis. ⁊ alibi copioſe.
Sꝫ eoꝝ dicta nūc allegare qtando corā ſci
entib legē loqr/ ⁊ vbi res in ſe pſpicua eſt/
ſupfluū ne dicam⁹ curioſū iudicamus/ ⁊ a
ſcōꝝ patꝝ veſtigijs alienū. qꝛ ⁊ oñtationeꝫ
redolet/ ⁊ cicatricoſā fluidāqꝫ reddit orōeꝫ.
Orit ex pmiſſis ↄſeqnter intellect⁹ dicti
illi⁹ ſalubrimi ⁊ viſſimi ſi ſane capiat. q cō
munis error fac ius. Hoc ē q plat⁹ oñan/
te opione ēt erronea i ſubditis. mlta vl age
re vel omittere tenet/ qlia ſi faceret aut diſſi
mularet opione hmōi nō extāte/ ipe graui
delicto teneret obnoxi⁹. Que doctria pñti
negocio accōmodatiſſima ē/ ſi iam eā dila/
tare liceret. ſꝫ orō nra certis coartāda ē limi
tib. ⁊ ad alia deproperat. Attn ptergre/
R di vllo mō neqꝫ poſſū nec debeo dū ad con
cordē h⁹ obedie vnitatē exhortor ſuadēs i/
iuriaꝝ qrūlibet obliuiſci. qn ſūmā tue mā/
ſuetudis ⁊ mititatis laudē admirer/ q exē/
plū māſuetudinū dō iſecuta. caput ad ma/
ledictōꝝ iclinauit. vt a dño bñdictōꝫ p ma/
ledictōe reportaret. ⁊ bñdictione heredita/
tē poſſideret. Et cū Juda machabeo eſſet
mēoria tua in etnū in bñdictōe. Ecce ſatbā
accepta a dō lnia (alioqn qd ipe potuiſſet)
pcuſſit te plagis mltis tribulationū ⁊ āgu/
ſtiaꝝ. iuſtiſſime qdē i ordie ad puidentiſſi
mā dei diſpoſitōꝫ. qm iuſt⁹ ē in oib vijs ſu
is. ⁊ ſcūs i oib opib ſuis. Per cui⁹ puidē/
tiā fit vt diligētib deū oia coopet in bonū
Et q ſm merita plebiū diſpōit vitā rectoꝝ
vt ait grego. q ēt ꝓprio filio nō pepcit qn e/
um ſaturaret opprobrijs. Demō nihilomi
nus has ↄmotōes pueriſſimo intētiōis fi
ne mihi ſuſcitaſſe videt. Ad qd. Nimiꝝ vt
eēnt pedib tuis in laqueū ⁊ offenſiones et
ſcādalū. Quo pacto ſic/ Ut anim⁹ tuus ge
neroſus in indignationē. ⁊ de indignatiōe

in impatientiā. ⁊ de hac in odiū ⁊ diffiden
tiā ⁊ ſuſpitiones anxias ⁊ trepidas. q mul/
tos ſupplantarū laberet. ⁊ in vindicādi li/
bidinē excandeſceret. ⁊ vt tādē abiecta mā/
ſuetudine dimiſſo oi ↄſilio ad poſtremum
oi ſtudio pſecutiōis eccIaſtice pacis. ſpūs
tuus natura mitis ⁊ ſuauis. ad ſolā vindi/
cte carnificinā ſub zeli iuſti ſpecie raperet.
laceraretqꝫ oues ꝓprias. ptereret. abijceret.
diſſiparet. ⁊ ꝓpter ſuſpitiones inſidas ⁊ tur
bidas/ res oēs timide gelideqꝫ miſtraret. q
li arte venatores apros in ꝓpriā prrītāt ne/
cē. ⁊ lepuſculos p vanā penne volitātis for
midinē in verū tradūt piculū ⁊ laqum. At
bñdictus dñs ⁊ bñdict⁹ tu. qm laqus iſte
deſiderij vindicte cōtritus eſt. Tua qppe
māſuetudo nō ſolū nō ſublata eſt a S.t.
his fraudib/ ſed mira qdā effulgentia ma/
gis ⁊ magis emicuit/ vſqꝫ ad quendā imnē
tiū ſtuporē. vſqꝫ ad pias lachrymas audiē
tiū/ ⁊ ad exemplū mēoriale ⁊ vere xpianuꝫ
apud omnes generatiōes poſterioꝝ. Que
exēpla oia ſi referre voluero nitar in caſſuꝫ.
pus tps ⁊ lingua deficiēt. Unū tñ ex in S
nūeris qd fideliſſima relatione didici/ cō/
memoret exemplū qd dum piſius in ſmo/
ne publico reſtitutiōis p parte regis. feria
ſecūda poſt pēteco. corā populoſiſſima ⁊ ce
leberrima vtriuſqꝫ ſtatus freqntia retuliſſē
illud ſuis ſuſpirijs altis ⁊ ſubditis tacētes
approbarūt/ ⁊ nō pauci ad pias vſqꝫ lachri
mas (nec mirandū) ↄpūcti ſunt. Poſtqꝫ
ſeuientib vndiqꝫ intumeſcētibqꝫ pcellis
circa nauem ecclie. tu miſtic⁹ Jonas piec⁹
es in mare. h eſt in amaritudinē tribulatio
nis. nō deſeruit te deus. ſed mirabiliter in
ventre ſacri palacij velut in vētre ceti ↄſer/
uatum eduxit ad littus libertatis. ⁊ facta ē
tranqllitas maior. Tota quippe obedien
tia iſta a tumultu ſiluit. Eo tūc venit ad ve
rendā tue celſitudis pñtiam homo quidaꝫ
non infime fortune qui vltro ↄfeſſus eſt te
patrē ⁊ dominū ſuum imo noſtrū omniuꝫ.
te xpm domini nedū ipie tāgere. ſed crude/
li inauditoqꝫ patricidio interficere/ ſemel ⁊
iterum voluiſſe. Expauerunt opinor qui
aderant/ qua fronte vir tāti ſacrilegij/ virtā
nefarij facinoris conſcius/ non ſolum hoc
facere. ſed vel comparere pſumpſiſſet. Al
ti ceperūt toruos in eum oclos flectere. de/
tibus fremere. vix man⁹ cōtinere. niſi q iu
am expectabāt ſniam ⁊ qlem expectabant?
niſi vt diceres. tollat impi⁹/ exturbet ſacri/

legus.ligatis manib⁹ ꝛ pedibus trahat ad
carcerē/vt tradat̃ in mortē. At vo tu nihil
hoꝝ dixiſti/pr̃ clemētiſſime/ſed mie ꝛ mā⸗
ſuetudis ſinū aperiēs/ꝛ clementie virgam
extendēs/p̄occupaſti ꝯfitentē reū.p̄uſq̄ v̄
ba orōnis cōpleſſet.ſereniſſimo q̄ȝ vultu/ꝛ
verb̄ ſuauib⁹/plen ā p̄ ꝯcepti h⁹ ſlagicij ve
niā indulſiſti.vincēs in bono malū/ꝛ cui⁹
ecēs ſpūs:cuius inſup vicari⁹ facto certiſſi⸗
mo palā docēs. Hoc egiſſe nōne ſatis erat
ad miam: Addita ē aſſecuratio/trepidare
vetās iureiurādo firmata/ Nam fit cui m̄l⸗
tū dimittit̃/multū ingrat⁹ ſi de dimiſſiōe he
ſitauerit. Dixit nāq̄ȝ ſpūs tuus bon⁹ ꝛ ſua⸗
uis.h̄ faciat mihi dn̄s/ꝛ h̄ addat/ſi vllas
vnq̄ȝ aduerſuȝ te odij/vel vindicte reliq̄as
apđ me ſuauero.imo ſi quā penā in te po⸗
ſterius exercere voluero/illa in caput meū
p̄or cadat. Nec indulgētiā tm̄modo ego p̄⸗
ſto ſi deinceps bene te habueris/ſȝ ꝛ tibi tu
iſq̄ȝ ſilib⁹ oibus bn̄ficentiā polliceor āpli⸗
orē. O digniſſimā ſūmo pōtifice vocē. O
rn̄ſum dīno viro ꝯueniētiſſimū. O factuȝ
mie ſingularis.qđ p̄rem ꝛ paſtorē euāgeli
cum repreſentat. Qui poſt perſecutiones
Paulum. Poſt trinam negationem Pe⸗
trū.ꝛ poſt portioneȝ hereditatis luxurioſe
ꝯſumptā/iuniorē filiū plus amauit. O di⸗
uinū factū.qđ vtinā oēs ppl'i oēs q̄quauer
ſum nationes audirēt/tū p exēplo ꝛ imita⸗
tione.tū p arguēdo mendacij eos q̄ te rigi⸗
dū ꝛ auſteꝝ/aut ire memorē criminari mo⸗
liūt̃. Hec ē plane victoria xp̄iana.iniurias
ꝛ iras nō iniurijs ꝛ ira/ſed māſuetudine ꝛ
mia vincere.ꝛ imitari eū q̄ ēt in cruce poſi⸗
tus dixit.pr̄ ignoſce illis ꝛc̄. Sic btiſſim⁹
martin⁹ cū vrgeret̃ vt Briciū ſibi cōtume⸗
lioſū/abijceret. Si inq̄t xp̄s iudā Marti⸗
nus cur nō brictum tolerabit. Sileant A
nūc hiſtorie gentiliū que ſuoꝝ quondā p̄n
pum māſuetudinē ampliſſimis verb̄ extu⸗
lerūt vt Seneca Nerone in duob⁹ volumi
nibus/Cicero Juliū Ceſarē in orōnibus
Suetonius octauianū auguſtuȝ in hiſto
rijs.ꝛ alij alios cōparantes eos vel aſilo ro⸗
muli/vel ciuitatib⁹ refugij/vel templo miſe
ricordie/quale deſcribit Stacius thebai⸗
dos. Siquidem incomparabilis eſt iſto⸗
rum laus ad tuā gloriaȝ.ſicut vmbra ad ſe⸗
renam lucem.fumus obſcurus ad purum
ignem/palea volatilis ad ſolidū granum.
immo ſicut victum ad virtutem. Ipſa eniȝ
taliū manſuetudo/non pro diuino honore
ꝛ auctoritate quā ſpernebāt ꝛ tu colis vni⸗
cā.ſed inanē iactantiā/quā tu calcas/anhe
labat. Collaudabūt alij cruētas belloꝝ vi⸗
ctorias/ꝛ ambitioſos ex his triūphos mi⸗
rabunt̃. Plus apud me valet aſſertio ſapiē
tis q̄ melior eſt ſapiēs viro forti/ꝛ qui dn̄a
tur animo ſuo expugnatore vrbiū. Quā ſen⸗
tentiā alijs v̄bis lyricus explicat. Lacius
regnes fragilē domando ſpiritū/q̄ ſi lidiaȝ
remotis gadib⁹ iūgas/ꝛ vterq̄ȝ penus ſer⸗
uiat vni. Quāobrem agnoſce pater bea⸗
tiſſime/cum q̄ȝta cōſcientie ſecuritate.cum
q̄li ſerenitate cordis/fas habet dicere reli⸗
gioſiſſima deuotio tua/dū crebro vel orat
vel miſſaȝ celebrat. Pater dimitte mihi de
bita mea/ſicut ꝛ ego dimitto debitorib⁹ me
is. Et rurſus cū p̄pheta. Dn̄e deus meus ſi
feci iſtđ.ſi eſt iniquitas in manib⁹ meis ꝛc̄
Ita pater btiſſime imitaris chriſtū.qui cuȝ
malediceret̃ nō maledicebat.qui tentatus
eſt per oīa vt miſericors fieret.quē videm⁹
p̄pter paſſionē gloria ꝛ honore coronatum
Tantūmodo nō eripiat tibi blāda p̄ſperi
tas miam illam.illam patientiā pene diui⸗
nā/quā ſeuiēs aduerſitas ꝛ ſuauit ꝛ reddi⸗
dit clariorē. Da veniā ſi ſcrupuloſior ſim ī
hac parte. Nam fit aliq̄n ſuadēte pacis ini
mico/nūc p ſe/nūc p adulatores q̄ ſunt ar⸗
ma ſua ꝛ ſagitte.vt hō qui calamitate p̄ſſus
eq̄nimiter omīa nedū tolerauerat/ſed idul
ſerat/poſtmodum ſuccedentib⁹ proſperis
repetit omnia a debitoribus ſuis cum rigo
re ꝛ fenore.vt appareat indulgentiam prio
rem non ex virtute ſed vindicandi impoſſi
bilitate natam. nec dimiſiſſe ex corde.ſed ī
tempus more ſimearum diſtuliſſe. Nō ca⸗
dat in hanc exprobrationē vera ꝛ p̄fecta di
lectionis tue māſuetudo.neq̄ȝ fallat eam ſi
mulacrū fictuȝ iuſticie:quaſi nō melius ſit
viciſſe mala per indulgentiaȝ quā ſeuerita⸗
tem/quaſi rurſus nō ſit preclariſſima iuſti⸗
cia indulſiſſe ſupplicibus ꝛ ſubditis pep⸗
ciſſe. Sic miſericordiam ꝛ gratiam in⸗ V
uenias in conſpectu tremendi iudicij dei.
qui ſub bullis patētibus p̄miſit miſericor
diam miſericordib⁹/qui ſemel dimiſſa nō
repetit:qui iuſſit non eſſe memorē iniurie
ciuium ſuoꝝ. Sic ſ in oratione tua ꝯfitēs
dn̄o exaudiaris.ꝛ nō audias horrendū illđ
īproperiū dn̄i iraſcētis. Serue neq̄ȝ nōne
oē debitū dimiſi ti ꝛc̄. Sic p̄terea cū dđ ꝯſe
q̄ris ſedē r̄gni i mia.ꝛ mititate poſſideas trā
ꝛ dlecteris i ml'titudie pacis ſup eā Tādeȝ

ꝓpter mititatē docceat te dominꝰ vias ſuas
vt abſq offendiculis ad īpaciētie lapidem
dirigat pedes tuos ī viā pacis. quā a te pa/
cē petimꝰ pr̄ btiſſime dicētes. Bn̄dic here
ditati tue. Nō qſi ꝓhūana vtꝰ qlibet hāc pa/
cē ꝓbere ñ īſufficiēs ſit ⁊ īfirma/ niſi maior
agat deꝰ/ vt apd̄ Virgiliū ē. ꝑſtim ī tā dſpa
to ⁊ radicato ſciſmate/ qd̄ ē qi cācer egreſcēſ
medēdo/ ⁊ igreſſibilꝰ dedali labyrinthꝰ. ⁊ ca
put hydre fabuloſe ſua reſciſſione fecūdiuſ
ita vt ꝑiſſe videat̄ ꝯſiliū a ſapiētibꝫ/ ⁊ dicer̄
ꝯueniat cū Joſaphat rege. Cū igramꝰ qd
agere debēꝰ/ h̄ ſolū hēmꝰ reſidui / vt oclos
nr̄os ad te dirigamꝰ. Scimꝰ nihilominꝰ te
pꝰ deū cuiꝰ vicariꝰ es decere. Scimꝰ ad te
hierarchā ſupmū ſpectare bn̄dictōez hmōi
hereditatꝫ ecclaſtice. vt fiat pax ī diebꝫ nr̄iſ
⁊ tu maximꝰ int̄ mōtes ſuſcipias pacē po/
pulo. Qd̄ ſi ꝑficis. bn̄dictꝰ eris in oēs gn̄a
tiōes/ ⁊ memoriā etn̄ā his q̄ pꝰ te futuri ſūt
relinqs. Sin aūt nō ꝑfecerꝫ. ichoaueris tn̄
⁊ elaboraueris bōa ⁊ antiq̄ fide/ diligenti
ſtudio. pia ⁊ hūili volūtate/ ꝑ te ⁊ tuoſ (tui
q̄ppe ſūt oēs) nō ꝑdet̄ merces tua. ñ laus.
nō glīa. res ipa ꝯdēnabit mēdatiū eos q̄ vl̄
īgrātia vel liuore crimiant̄ ſūmā. t. S. dig
nitatē. tuā vigilantiā. tuā caritatē. Facis h̄
ſedulo. Jta. n. te facere ⁊ me ſentire equū ē
Sꝫ q̄ ampliꝰ ſtimuleris ad agendū/ aſcē
de freq̄nter ſublimē mētꝫ tue lucē/ leuādo
te ſup te. vbi deſpectis eſurſū terrꝫ/ vſes iu/
gitꝰ ⁊ acrit̄ ante mētis oclos in lūie fidei. in
ſublimitate ſpei. in latitudie caritatis/ cū il
lo q̄ ait: Cogitaui dies antiqs ⁊c. Videaſ
inq acute/ q nihil ſit oē illd̄ qd̄ mōs affert
glīe iocūditatis/ potētie. quana. qlubrica
⁊ vēto ſonioq ſimillima. imo q āxia ⁊ ama
ritudinibꝫ reſpſa. triſtiſſima ſint oīa. Ecce
oēs morimur/ ⁊ qſi aq̄ fluentes dilabimur
ſup trā hodie rex. cras papa morit̄. Eheu
fugaces poſthume labūt̄ āni/ deflet Orati
us. ⁊ tragicus. Properat curſu vita citato
volucriq die rota ꝑcipitꝫ voluit̄ anni. ⁊ na
ſo. Volat irreꝑabile tps. ⁊ nihil ē annis ve
lociꝰ. Et ē oim horribiliſſimū qd̄ dr. qꝛ in
pūcto ad iferna deſcēdūt: ⁊. Jte maledicti ī
ignē etn̄ū. Cetex q̄d qſo vſq ē tā altū aut
ꝑcioſū/ ꝑ q̄ vel adipiſcēdo vel retinēdo / ge
neroſus animꝰ ⁊ dinox ꝯſciꝰ/ ſe ꝑdere ⁊ ali
os turbare dignū ducat: Viderat h̄ exalto
q̄ tā ſapiēter exclamauit. Vāitas vāitatuꝫ
⁊ oīa vāitas. Quā ſniam/ ſi ſaperēt. immo
vt ſaperēt/ deberēt oēs in ꝑlatibꝫ ꝯſtituti
ſm Criſoſtomi ꝯſiliū ſcptaꝫ hr̄e in ianuis
ſuis. ī penetrabilibꝫ. in frōtibꝫ. ⁊ maxie in
cordibꝫ ſnis. Ampliꝰ ſi filij hꝰ ſeculi tā aui
da ſolicitudie curant ꝑitura/ adeo vt cū eis
perire nō formidēt/ obſurdeſcētes ad illam
increpatiōꝫ ꝓphetica. Filij hoim vſq q̄ gra
ui corde ⁊c. Filios igit̄ lucis. imo te p̄rem
hmōi filiox. q tā apponere decet curaꝫ. q̄t
labores/ q̄s vigilias. vbi de rebꝫ etn̄is agit̄
vbi vex ⁊ vnice expaueſcēdū ꝑ aīabꝫ tracta
tur dānatōis ꝑiculū Nō ē iſta lis de paupe
reg. vt apd̄ Statiū ponit̄. neq d lana cap
na vt Satiricus ait/ de vita ⁊ morte ꝑpetu
is res ꝟſat̄ agitat̄ ⁊ q̄rit̄. Ex ſi paſtoralꝰ ꝑ/
ſidētie/ delectet aliquē honor volatilꝰ ⁊ no/ A
mē iane. tīeat eū diſtrictū iudicis examē in
reddēda de ouiū ſalute ⁊ nūero rōe. Agſcat
qm̄ poſitꝰ ē/ nō in deſtructōꝫ ſꝫ edificatiōeꝫ
nō ad ociū ſꝫ laborē/ ⁊ vt ꝑ eū iuxta verbū
maximi regꝫ Artaxerx̄ ſecluſo abuſu potē/
tie/ ſubditi optata cūctis mortalibꝫ pace ꝑ
fruant̄. qm̄ h̄ ē finis oīs potētatꝰ tā ſecula/
ris q ſpūalꝰ Sꝫ ad te ꝯuertor p̄r ſcē. Fi
ge ꝑcor ī ipa ſublimitate meditatiōis tue/
ſpōſā ecclīam talibꝫ vtentē q̄rulis plāgoribꝫ
Eheu q̄s ꝯſolabit̄ anxiam: Et q̄s deſolate
q̄s plaga crudeli ꝑcuſſe medebit̄: Jnt̄ has
anguſtias q̄ me circūuallarunt vndiq/ q̄le
dabit̄ effugiū. q̄s mei miſ̄ebitur. Ego illa
ſpōſa regꝫ etn̄i quā vidit oli vnꝰ ex filijs me
is/ nouā deſcēdēdā de celo q̄i ſpōſā ornatā
viro ſuo. Ego lota in ſanguie agni imacu/
lati. ego tot ſudoribꝫ ⁊ ſanguibꝫ martyx inu
merabiliū ſtabilita. violꝫ ꝯfeſſox. lilijs vgi
nū coronata. Ego tāta deuotiōe ꝑncipum.
vſq ad iuidiā dotata/ ornata/ diues facta
Nūc heu velut miſella ⁊ ancilla / deijcior/ ꝑ
mor/ deſpicior. Filios enutriui ⁊ exaltaui.
ipi aūt ſpreuerūt me. ⁊ facti ſūt hoſtes in ca
pite. Pacē inſup iocūdiſſimū ī celo ⁊ ī ter/
ra bonū/ q̄ me dotauerat ſpōſus meꝰ naſcēſ
ꝑdicās/ moriēs/ reſurgēs/ ⁊ regnās/ ꝯuerte
rūt in ſciſma ꝑnicioſiſſimū. qd̄ iam q̄nq lu
ſtris me ꝑ oēs artꝰ miſ̄is modis depaſcitur
⁊ abſūit. Pro mea oli defēſione certamē e/
rat vſq ad mortē: ⁊ mō nihil aliud agi vel
q̄ri videt̄ a multis/ q vt corruā/ ⁊ miſ̄abili
labefactatione deficiā. ⁊ hoſtibꝫ meis ludi
briū fiā. Ecce vſa ſūt oīa fere in ꝯtrariū ꝑo
ris mee inſtōniſ/ diſciplie/ ⁊ dcoris/ ornata
ornamēta/ dū ꝑ corona hūilitatis puluis
fedus vanitatis/ ⁊ ꝑ croceis ſpūalitatꝫ ſter/
cora ſola tēꝑalitatis āplexātur. ⁊ erigit̄ ſup
me ſapientia animalis ⁊ terrena ⁊ diaboli/
ca/ repudiata ea q̄ deſurſum eſt pacifica et

ꝗeta. Si his tecũ eccleſiã planctibꝫ loq̄
ret.p.b.noui miſeratõnẽ animi tui/que ab
vtero egreſſa eſt tecũ.ꝯtinere ñ poſſes/ ꝗn
erũperent lachꝛyme ab oculis tuis . ꝗn ad
ſuccurrendũ inflãmaret tot zelus tuus/iaꝫ
ſuccenſus/⁊ diceret ex intimo cordis ſuſpi/
rio. Dñe ſup hac deſolatione ante te oẽ de/
ſideriũ meũ.⁊ gemitꝰ meus a te nõ eſt ab/
ſcõditus. Succurre fer opem. vt quid na/
tus ſum videre mala gẽtis mee? Rapidos
rector cõprime fluctꝰ:⁊ ꝗ celũ regis imenſũ
firma ſtabiles federe tras. ⁊ diſpſiões iſrae
B lis ꝯgrega. Sed ꝗd ago? Quorſum ra/
pior? Quid mineruã/vt dr/ipudẽs doceo?
Premeditata ſũt nanqꝫ apõ tuã ꝯſideratõ
nẽ aſſidue ⁊ acriter tlia ſalutis monita. Ni/
hilominꝰ patere.p.b.patere obſecro com/
monefacere te ⁊ orare ꝓ pte deuotiſſime fi/
lie tue/vt facias qꝺ facis. Nam equũ etiaꝫ
ſponte velocẽ calcar adiuuat. Fac vt calca/
ta ſeculi põpa ⁊ iniq̄s fabulatiõibꝫ eiꝰ. vt
nullis retrahẽtibꝫ vncis vitioſa ꝑ paſſionũ
nõ ira.nõ odio.nõ ſpe.ñ gaudio fallacibꝫ(
melioribꝫ nanqꝫ hoſpitibꝫ digna eſt ſctitas
tua)abiecta rurſus adulatoꝝ peſte oĩa ad
grãm nihil ad veritatẽ loquẽtiũ.⁊ clauden
tiũ ianuã veritati.ac ſcrupulos varios (vt
ſoli diligere videant)ingerentiũ.de quoꝝ
vno dixit comicꝰ. Hic pfecto ex ſtultis in/
ſanos facit. Et ꝗ ſunt ſtulti? vtiqꝫ vaneglo
rioſi.prudẽtes in oculis ſuis.prudẽtie ſue
innitẽtes. His inqꝫ pcul pulſis.tu totꝰ cũ
pacificis qui nõ oderũt pacẽ cogites ea ꝗ
ad pacem ſunt hierlm.totꝰ inuigiles imple
re id qꝺ ꝓ mr̃e eccl̃ie petit a te filia vtriuſqꝫ
velut altera colũba Noe/ferens ramũ paci
fere oliue/p nos hũiles nũcios/clamctans
pia ſolicitudie. Benedic hereditati tue. vt
nobis ꝯtingat illud ꝓphete. Dñs bñdicet
populo ſuo in pace. Sed quõ ⁊ quibꝫ
vijs bñdices populo tuo in pace/ſi pgat a/
liquis pticularĩꝰ inq̄rere.iubet hic hũilis ⁊
deuota.S.t.filia q̄eſcere.ne ſuos pr̃es.te
vicꝫ ⁊ regẽ Francie xpianiſſimũ/aut lega/
tos ab eodẽ puenire arrogãtiꝰ videat̃.ſiml̃
qꝫ publicã ⁊ celebrẽ audientiã ſup hac pacꝭ
materia.ſi ⁊ dũ tps fuerit bñplaciti tui ſup
plicat ⁊ ſperat obtinere exhortatura latiꝰ et
forte pticulariꝰ.vt bñdicas eccĩaſtice here/
ditati tue. Et tãtũdem dictũ ſit de pmo nr̃e
legationis articulo.

Upereſt alter ⁊ poſtremꝰ nr̃e lega
tionis articulꝰ/cuius iõ lõge breui
or erit expeditio q̄ꝫ prioris.quia llꝫ neceſſa/
riꝰ exiſtat.eũ tñ neqꝫ tãte dignitatꝭ neqꝫ pa
ris difficultatis exiſtio. Hic ſupplicamꝰ vt
bñdicas hereditati ptialr̃ quodãmõ pecu
liari.ſegregãdo pluuiã volũtariã huic here
ditati tue.⁊ qm̃ ifirmata ẽ p tenuitate ⁊ ml̃
tis incõmodis/tu pfice eã.quã tua tuoꝝqꝫ
pdeceſſoꝝ dxtera plãtauit. Preueniſti nos
p.b.in bñdictiõibꝫ dulcedis.heri in oſculo
pacis.pridẽ in odore bone fame/ mãſueru
dis/⁊ libalitatis tue.vt hãc a te bñdictiõeꝫ
petere:hãc ſpe certa pſumer̃ auderemꝰ. De
niqꝫ iã pueros ſubſeq̄ris.dũ aures tue. S
tã beniuolas/orõni nr̃e pbet tua paſtoral̃
ſolicitudo/recogitans vt arbitror qm̃ filia
tua pmogenita ẽ ſtudioꝝ.cuiꝰ pmogenitu
re rõne/ꝯpetit bñdictio de rore celi deſup ⁊
de pinguedĩe tre.hẽ.in ſpũali ⁊ tpali pui/
ſione Ruꝛſꝰ qꝫ exẽplo Axe filie Caleph
ſuſpirat ſedẽs ſup aſinã.calcãs.ſ.oẽm bru/
talitatẽ/petẽs bñdictõeꝫ a te pr̃e ſuo.vis eã
a libalitate pr̃nitatꝭ tue/irriguũ iferiꝰ ⁊ irri
guũ ſupius expectare? Dic igit̃ vbũ Booz
ad Ruth. Bñdicta es filia a dño.ꝗcꝗd di/
xerꝭ mihi ꝗ h facĩã tibi. Et ita fac pr̃ btiſſime
vt ſit añ te odor filie tue ſicut odor agri pleni
cui bñdixit dñs. Et hĩ ager plenꝰ ẽ filia tua
piſieñ.vniuerſitas/imo nihil errauero ſi eã
appellauero padiſũ voluptatꝭ:in ꝗ ẽ lignũ
ſcie bõi ⁊ mali.⁊ fõs ſcie in q̄tuor facultatũ
flumia ꝯdiuiſꝰ.irrigãs vniuerſam ſupficiẽ
tre. Tu hꝰ poſſeſſor es/tu paſtor/⁊ cultor/
vt operis ⁊ cuſtodias illã/tãqꝫ agriculturã
viuã vt Ariſ.loq̄t̃ in politicꝭ Ubi ſub miſte
rio nihil dee̾ coꝝ ꝗ egregiꝰ poeta v̾giliꝰ in
georgicꝭ:⁊ Palladiꝰ i de agricultura/de he
reditate agraria ꝯſcpſerũt/diſtiguẽre ſ agꝝ
q̄druplicẽ/q̄lẽ figuralr̃ i hereditate tua ſm
q̄druplicẽ facultatẽ repimꝰ. Unꝰ ager ẽ a/
pricꝰ ⁊ florifer p apibꝫ/figurãs ſub q̄dã ap
ppatiõe facultatẽ theologie Aliꝰ ẽ paſcual̃
p ouibꝫ ⁊ domeſticis aiantibꝫ/figurãs facl̃/
tatẽ decretoꝝ. Alr̃ frugifer p hoim vita/fi/
gurãs facultatẽ medicie. Quartꝰ vitifer et
pomifer i oĩ genere ſuo figurãſ typice artiũ
facultatẽ. Tuũ ẽ igit̃ hereditatẽ tuã hãc
bñdicere colere ⁊ augere/vt fructũ ſuũ det i
tpe ſuo. Excepi theologi velut apes itelle
lectuales puolitãt i hereditate tua flores ſa
croꝝ eloq̄oꝝ/d rore celi roſcidos.ꝯpingũt
mel i cellulas ⁊ fauos:vt ſit cera i illũiatiõe
itelligẽtie.⁊ mel i oblectatõꝫ affectiue. Hãc
hereditatis tue portionẽ ſpectãs.dicere ha

Propoſitio facta maſſilie

bes ex ſnia illõ Ecci. Hereditas mea ſup
mel ⁊ fauũ. Nã eloq̃a dñi dulciora ſup mel
⁊ fauũ: ⁊ pceptũ dñi lucidũ illũians oclos
in intellectu. Venerat in mentẽ laudes
C hmõi tum augere. tũ ſuo modo deducere/
de reliq̃s hereditatis tue partib9/ hoc eſt fa
cultatib9. quo magiſ animaret. S. t. ſibi be
nedicere/ ſed negligenti9 iſtud ago breuita
ti ſtudẽs. ⁊ ſciẽs nihil laudũ harũ te latere.
Dicã vero te cõcedẽte id quod nup in me
ditatione mea dũ ſol9 eſſem: ⁊ non ſol9. ſo
lus q̃dem corpe: nõ ſolus cogitatione/ ver
ſabar. Itaq̃ poſita erat ante mẽtis oculos
ſedes tua pclariſſima ⁊ thron9 ſicut ſol ⁊ lu
na pfecta. aſtitit regina illa virtutũ dilectio
a dextris tuis in veſtitu ſapiẽtie deaurato.
circũdata varietate virtutũ. Nam ita iuſſit
rex optim9 ⁊ maxim9 xp̃s vt ſedẽ papalem
dilectio ſtabiliret. dũ ait Petro interrogato
ter. ⁊ ter rñdente q̃ diligeret eũ. paſce oues
meas. paſce agnos meoſ. Que dilectõ vna
eſt in q̃dam trinitate virtutũ/ in mia ⁊ veri
tate q̃ cuſtodiũt regem oẽm duab9 manib9
hic ⁊ inde portẽtes thronũ ei9/ ⁊ i pclariſſi
ma virtutũ iuſticia ⁊ neq̃ heſper9 neq̃ luci
fer ita admirabilis. Has ſub cõpendio nu
merauit ꝓpheta reginas/ eas paci conſoci
ans. miſericordia inq̃t ⁊ veritas obuiaue
rũt ſibi. iuſticia ⁊ pax oſculate ſunt. Quaꝝ
officiũ alibi deſcripſit ꝓpter veritatē/ inq̃t
de chriſto cui9 vicari9 es. ⁊ manſuetudinẽ
⁊ iuſticiã/ ⁊ deducet te mirabiliter dextera
tua. Hec preclara dilectio ſeu caritas vna
in hac trinitate virtutum ſicut apoſtol9 in
ſinuauit ad Corinth. ſcribẽſ/ parabat orar
p filia tua pariſieñ. vniuerſitate vt ei mo
do quo dixim9 benediceres tanq̃ heredita
ti tue. Nã vbi adeſſet vel qñ rogaret dilectõ
ſi int pr̃em deeſt ⁊ filiã: Nihilomin9 affuit
⁊ ſathan a ſiniſtris. ita mihi mõſtrabat me
ditatio mea. Aderat ⁊ infelix ples ſua emu
latio liuida/ p quã mors intrat in orbẽ ter
raꝝ/ monſtꝝ heu horrendũ informe ingẽs
Cui q̃t inſunt in dilectione ꝟtutes. tot in
ſũt vitia. crudelitas. falſitas. iniq̃tas. Cru
delitas ꝯtra miam: cõtra veritatẽ falſitas: ⁊
iniq̃tas ꝯtra iuſticiam. Agnoui ex deſcrip
tione naſonis quenã illa eẽt. Pallor in ore
ſedet. macies in corpe toto. nuſq̃ recta aci
es liuẽt rubigine dẽtes. Pectora felle virẽt
lingua eſt ſuffuſa veneno Riſus abeſt niſi
quẽ viſi fecere dolores. Nec fruit ſomno vi
gilantibus excita curis ⁊c. Obſtupui viſu

ſubito geliduſq̃ cucurrit oſſa tremor. Dũ
ecce terrifico boatu/ rabida ora laxanſ/ ⁊ dẽ
tibus frendẽs. Eheus pr̃ ſcte/ caue bñdixe
ris hereditati huic tue/ q̃ facta ẽ tibi ſic leo
in ſilua. odi ꝓpterea eã ⁊ maledic. Caue be
nedixeris ei in collatione graꝝ. Nã ⁊ tarõ
venerũt ⁊ in multis a tua ſnia defecerunt.
Abijce eos poti9 a te. calcib9 ptere. ⁊ impe D
ra vt diſcedãt maledicti. Ita pabar por
tentũ hoc horrificũ magno conatu/ contu
melioſa nefandaq̃ mẽdacia ꝯtra filiã tuã
delatrare/ dũ tu pater btiſſime h indigna
bunde ferẽs/ toruũ e latere vultũ paulisp i
hãc emulationẽ impiã mendacẽ ⁊ neq̃ vi
ſus es declinare. ⁊ vt cõfeſtim abſcederet i
pare. Abi hinc in malã horã ⁊ in crucẽ tuã/
peſtis horrida. ſatrix diſcordie/ mater neq̃
cie. Vide ne vltra mutire vel apparere pre
ſumpſeris. Attende ne filiã criminari ſtu
dueris apd pr̃em. cui etiã p magno pecca
to ſatis eſſet modicũ ſupplicij Falleris ſi te
recipi/ vl audiri exiſtimas. vbi in ꝯſpectu
meo pr̃na dilectio ꝟax/ ⁊ iuſta p eis decre
uit orõnem aſſumere. Dic tu dilcto. Haci
crepatõe deterrita emulatõ triſtis abſceſſit
⁊ dilectio ſic orſa eſt. Facis pr̃ ſctiſſime id
qd te decet/ te pr̃em erga filiã/ ⁊ talẽ filiã. te
vicariũ illi9 q̃ accuſatorẽ fratꝝ deturbauit
in ſtagnũ ignis ardẽtis. q̃ iuſſit pontificẽ
agere in ſpũ lenitatis/ qm ⁊ ipe circũdatus
eſt infirmitate. q̃ poſtremo ꝓpt decẽ iuſtos
toti pẽtapoli peccatrici pepciſſet Preterea
me dilectionẽ iuſſit aſſiſtere a dextris tuis
que natura patiẽs ſuz. benigna ſũ. nõ emu
lor. nõ ago ppera. Age igit pr̃ b. age quod
agis ne vlla te vnq̃ accuſatrix emulatio/ a
meo ꝯſortio diuulſerit. Nõ audiat pcor ad
uerſũ me crudel hec ⁊ maligna emulatio.
Abſit vt põat hãc maculã in glia tua. ſpre
uiſſe hereditatẽ tuã/ abieciſſe a te ⁊ pedibuſ
tuis ſupplices tuos/ cultores q̃q̃ in vinea
dñi ſabaoth/ et coadiutores tuos vacuos
abſq̃ vtili puiſiõe ingloſq̃ remiſiſſe. vbi
tãta ẽ puiſiõis tenuitas de bonis eccliaſti
cis. vt vix pauci ex mgr̃is ⁊ doctorib9 ẽt in
theologia/ ſine aliq̃ q̃ſtu valeãt hr̃e alimẽta
⁊ q̃b9 tegãt ⁊ h. xvij. ãn9 agit. Hec ẽ hẽditaſ
tua peculiariſ ⁊ electa ⁊ pclariſſia ſtudioꝝ/
velit nolit emulatõ/ vbi gñatõ pterit ⁊ gña
tio aduẽit. ſz ipa tra tua i etnũ ſtat. Tu ſup
mus paſtor ⁊ cuſtos iopie ſue puidere/ ir
rigare arida. ruinoſa reparare. nõ conquaſ
ſare. poſitus es hoc miſicordia petit titulo

filiationis hoc veritas titulo ſtudij verita
tis. hoc iuſticia titulo militie et laboris.
E ¶ Porro tarditas hm̄ōi poſtulationis be
nedictionis tue ꝑ rotuli pn̄tatiōem nunc ꝛ
nō antea / nō tarditatē meretur exauditiōiſ
vt accuſat emulatio / ſed celeritatem / quate
nus ſint nouiſſimi primi / qꝛ bono intenti
onis ſine fiebat dilatio / magno ſicut arbi/
trabantur zelo ꝓſecutionis vnionis eccleſi
aſtice mouebant̄ / nec ſoli mouebant̄ / regeſ
et regna cū ſuo clero ꝑiter ſentiebant. Nūc
poſt expimenta plurima / q̇d inculpanduꝫ
ſi mutatis rebꝫ mutauerūt ſniam. Eſto rur
ſus fuiſſet in aliquibꝫ diſſidens coꝝ ſentē/
tia a tua. Nōne potuit hoc fieri ſine mei le/
ſione / qꝛ ſine obſtinatione. Nōne paulus ꝛ
barnabas tales viri ſic cōtenderūt vt diſce
derent ab inuicē. Et paulus petro reſtitit ī
facie. Et pnceps pſarū bonus ſm̄ Grego.
reſtitit michaeli et vtrobiqꜫ illeſa me matre
oim̄ caritate. Aduenit ecce ſupplex ꝛ hu
milis deuota filia tua. p. b. abſqꜫ vlla diffi/
cultate p̄cellētiſſia ſtudioꝝ ꝛ ſuo nūc aduē/
tu dat palā intelligi / q nulla diffidētia iurꝭ
tui vt aduerſarij falſo fingebāt. nulla indi/
gnatione ꝑuerſa ſuū differebat acceſſuꝫ ad
petendū ſibi benedici / ꝑ pn̄tatiōem rotuli
more ſolito. q̇liter nūc pn̄tat reuerenter ī ap
ꝓbatiōem iuſticie tue / et in egregiaꝫ laudē
māſuetudinis tue. Neqꜫ enī peteret bn̄dicti
onē grāꝝ ab eo quē nō crederet iuridicum
largitorē. neqꜫ ab eo quē benignū exaudi
torē nō ſperaret. Vn̄ ī capite rotuli ita ſcri
ptū ē. Fiduciā accepit. b. p. nūc rotulū iſtuꝫ
ſupplicationū generaliū ꝛ ſpāliū / pn̄tāduꝫ
apud. s. v. celſitudinē humilis ꝛ deuota. i. ſ
v. filia. p. vniuerſitas / plus in paterna beni
uolētiſſime libertatis vr̄e grā q̄ in meritiſ
ꝓprijs poſt deū ſpem reponēs. plus inſuꝑ
ſtudēs ex hoc rotulo inſeruire cōmodis ec
cleſie q̄ auare cupiditati vt deniqꜫ obediē
tiam ſincerā ac filialeꝫ dicta filia erga. s. v.
ſublimitatē nō tm̄mō v̄boꝝ aut litteraruꝫ
aſſertione / ſed factoꝝ ſoliditate mōſtraret
F Decibi. Nūc igit̄ pater ſancte ꝑ me dile
ctiōem mrēm oim̄ bene viuētiū exoratꝰ per
qꜫ virtutes meas inclitas mīam veritatem
et iuſticiā ꝓpter quas deducere habet te mi
rabiliter dextera tua / ꝛ ꝑ ſi q̇d vnqꜫ de te be
ne meruimus apud deū / apud hoīes iuſti/
ficādo te. exaltādo te. liberādo te. et ꝑ ſpem
futuri p̄mij ſi nob̄ ꝑſeueranter inheſeris. o
ramus petimus obſecramus vt benedicaſ
huic hereditati tue / huic filie tue alūne no/
ſtre. cōcedendo talē in gratijs ſuis ſignatio
nem aut certe vberiorē. Qualem petūt ꝛ ab
initio dediſſes anno p̄mo. Nam hic ē ānꝰ
benignitatis tue. annus nouenariꝰ / terna/
rio ter in ſe ducto coronatus. bn̄dices hu/
ic corone anni. huic āno corōato benigni
tatis tue. ꝛ campi tui replebūtur vbertate.
Hanc de te tua qꜫ affluētiſſima liberta/
te ſpem cōceperūt hanc cōceptā multis. pꝰ
modū et magnis indicijs roboratā auctaꝫ
qꜫ ſenſerunt etiā heri. Tu aūt ſpem nūc ī rē
ipam cōuertito. tui quippe ſunt. ſed tu eos
maiori tibi vinculo cōſtrinxeris. tu poſtre
mo nō mediocriter illuſtraueris glām tuā
et famam tuā / que ſicut nō eſt ambicioſe q̄/
renda. ita non eſt negligēda crudeliter. Et
vbi nāgētium pōt fame celebritas / vel ſcri
ptꝭ / vel viuis vocibꝫ ampliori dilatiōe vul
gari. q̄ vbi cōfluūt et refluūt ex oī fere nati
one que ſub celo eſt. viri litteris oībꝫ et ſtu/
dijs eruditi. ita vt in obſcuro eſſe nequeat
ſi grate ſi benigne reſpōderis. ſi bn̄dixeris
huic hereditati tue. quēadmodū tu benedi
ces ſperamus et obſecramus / fiat fiat. Aīī
aduertis. p. b. redeo enī et ad tuā ſctitatē et
ad meam ꝑuitatem / aīaduertis q̄liter trāſſi
guraui ſub noīe pr̄nalis dilectionisꝭ / ſuꝑ /
plicatiōem ꝑ humili et deuota. s. t. filia ꝛ id
quidē aptiſſima videor feciſſe rōne. Suaꝫ
quippe ſedem vbi collocaret dilectio vbi ꝑ
oraret / ſi inter prēm et filiā ſacratiſſima di
lectionis noīa apō ipos etiā barbaros ho/
noranda defuerit. Atuero neqꜫ volo ne
qꜫ equū iudico q̇cq̄ adijcere / q̄q̄ aliq̄ dicē
da ſupſint. Vereor enim ne iam multiloq̄
um noſtrum minus ſit fauoris habiturū
dum occupationes tue celſitudinis alior/
ſum te vocant et trahant. Or poſtremo ſu
per iſto et p̄ore articulo audiētias aliquas
obtinere clam et palam ſupplicamus ꝛ ſpe
ramus vt nō fruſtra ſpem hanc cōcepimuſ
de benigniſſimo. s. t. ſpiritu pater ſanctiſſi
me Sic bn̄dicat te dn̄s ex ſyon vt ſis re et
nomine bn̄dictus. Sic videas bona hie/
ruſalem militantis ſponſe tue. et triumphā
tis illius que deſurſum eſt mater noſtra oī
bus diebus vite noſtre p̄ſentis et future.
Sic p̄terea videas filios filioꝝ tuoꝝ ī ſpi
rituali ꝓpagine et tandem qd̄ eſt omne bo/
num et benedictionis cōſumatio et conſu/
mationis finis / videas pacem ſuꝑ iſrael et
nos tecum. hic inchoatiue ꝑ gratiam. et he

ato cõplemẽto ꝑ gloriam in futuro Preſtã/
te eo ꝙ eſt bñdictus in ſecula ſeculoꝝ amẽ.

❡ Finit.

B ❡ Sequitur propoſi/
tio facta ab eodẽ dño Cancellario corã an
glicis piſiˀ/eũtibꝫ ad ſacrũ cõciliũ piſis τh
ex pte vniũſitat᷑ piſieñ. An. dñi. mccccviij.

C Ongratulat᷑ vr̃e deuotioni/
vr̃o zelo feruẽti/vr̃e laborio/
ſe ſꝫ laudabiliſſime legationi
Cõgratulat᷑ τ applaudit o re
uerẽdiſſimi τ p̄clariſſimi pa/
tres/o doctiſſimi et ſapiẽtes viri et frẽs in
xp̄i dilectiõe cariſſimi. Cõgratulat᷑ inquã
et cõgaudet amatrix τ admiratrix τ cultrix
bonoꝝ oim/piſieñ. vniuerſitas itaqꝫ nõ e/
mulat᷑ nec gaudet ſup iniq̃tate. cõgaudꝫ ãt
veritati. Quid ni cõgaudeat igit᷑ ſup veri/
tate/q̃ꝫ vt ſoletis ãplectimini τ cõplexã reti
netis. et retentã ad effectũ deducere totꝫ ſtu
dioꝝ neruis conamini Eſt aũt mõ cõgra/
tulatiõis nr̃e ſpũalis/thema ſatis accõmo
dũ verbũ Ozee ꝓphicũ. Ozee p̄mo. Cõgra
tulabãtur filij iſrl̃ et filij iuda piter Itaqꝫ li
bet exclamare Ecce q̃ꝫ bonũ et q̃ꝫ iocũdum
habitare frẽs in vnũ/cõuenire ſcꝫ τ congre
gare ad vnũ cõciliũ. nam in cõcilio iuſtoꝝ
et cõgregatione magna opa dñi Et hoc eſt
cõciliũ ſacrũ et venerãdũ/ad qđ legati pgi/
tis. qđ piſis deo duce et auctore celebrabit᷑
vtinã felici ꝓut optandũ τ ſperandũ eſt ad
uentu. Ait quippe veritas ꝙ omne regnuꝫ
in ſe diuiſum deſolabit᷑. et a cõtrario vnitũ
in ſe regnũ manet qđ vidit ſaluſtius Con
cordia inq̃t pueres creſcũt. diſcordia maxi
me dilabũtur. Cur ergo nõ bñ ſperabitur
dũ aduna t᷑ eccia. dũ cõuocat᷑ cetus/dũ con
ueniũt ſeniores/videte de verbo hoc. p̄ſer/
tim cũ teneamus certiſſimã xp̄i ꝓmiſſionẽ
dicẽtis. vbi duo vel tres τc. Audiuimus p̄
terea letanter et gaudẽter ꝙ cõgregabũt᷑ τc.

Atuero ne ꝓlixior vel euagatior ſermo
tedio ſit vel oneri. coartamus ſi placet totã
dicẽdoꝝ materiã totãqꝫ deductiõeꝫ thema
tis ad q̃ttuor ſnĩas ſumptas ex themate ex
verbis ipi ꝓtinus appoſitas. Et videamˀ
quid in illis loquit᷑ deus. qꝛ loquit᷑ pacem
in plebẽ ſuã. Poſtq̃ꝫ eni dixit dñs ꝑ Ozee
Congregabũtur filij iſrl̃ et filij iuda pari/
ter ꝓ p̄ma ſnĩa/mox ſubiũxit et ponent ſibi
caput vnũ/ecce ſcđam ſnĩam. Et aſcẽdẽt
de terra/ecce tertiã/qꝛ magnus dies iſrahel
ecce quartam. Incipientes ergo ꝓſequa D
mur et inuenimus puto cãs q̃ttuor ſufficiẽ
tes/q̃re cõgregabuntur filij iſrl̃ et filij iuda
pariter. Ipi eniꝫ ꝙ ſunt ppl̃s vnus dei. fe/
da nunc diuiſione ꝓh nefas diſpſi ſunt/ve
lut olim in figura ſub roboam et Ierobo ã
cõtigiſſe meminit ſcriptura. iij. R᷑. xvij Et
eſt tanq̃ꝫ materialis aliq̃ rõ et cõfuſa hmõi
cõcilij celebrãdi. Inuenimˀ p̄terea cãm
finalẽ luculẽter exp̄ſſam in altera ſnĩa. Et
ponẽt inq̃t ſibimet caput vnũ. Deniqꝫ
tangit᷑ cã diſpoſitiua et velut efficiens cele
brationis huiˀ cõcilij dũ dicit᷑ in altera ſen
tentia ꝙ aſcẽdent de terra/et qđ terra miſti
ce niſi terrenus affectus. Quid igit᷑ aſcen/
dere de terra niſi de terrenis affectibꝫ quibꝫ
opp̄ſſi ſunt hactenus multi. ad ſpũales et
diuinas affectiones ſe potenter erigere/et
erigendo ſalubriter aſcẽdere/tanq̃ꝫ audirꝫ
quiſqꝫ de excelſo clamantẽ deũ. exurge qui
dormis. Et rurſus. Surgite poſtq̃ꝫ ſederi
tis. Habemus p̄terea cãm quodãmodo
formalẽ/et ad huiˀ celebratiõem cõcilij vi/
uifice p̄parantem. ꝙ forma eſt ſemen dei vi
uum et efficax ſemen ſpũſſancti hñs virtu
tem formatiuam et reformatiuam totiˀ vni
tatis/totius eccleſie corpis/in vna fide et
ſpe et caritate ſub vno deo et dño ꝑ omneꝫ
iuncturam ſcḋm deductiõem apl̃i ad Ephe
ſios. iiij. Qđ notat᷑ in hoc verbo iezrahel
qđ interp̄tatũ ſonat idẽ ꝙ ſemen dei vel ſe
minauit deus. Et q̃le ſemen iſtud: Plane
illud de quo alibi ꝓphericus ſermo dic᷑ Ni
ſi dñs exercituũ reliquiſſet nobis ſemẽ qua
ſi zodoma fuiſſemus/et q̃ſi gomorra ſimi/
les eſſemus yſa. p̄mo. Gratias tibi deˀ iſrl̃
qm̃ acceſſit nũc dies magnus iſrl̃ magnuſ
ſcꝫ dies ſeminis dei. qđ habet in ſe artem τ
virtutẽ viuificam. qua miſticũ corpus ec/
cleſie ſe viuificare poteſt et vnire ſalubriter
in cuius efficacia et virtute congregabunt᷑
filij iſrl̃ et iuda pariter. Bene hec iacta
ſunt fũdamenta/ſicut ex cicerone ſumit la/
ctantius Hec autem fundamẽta ſũnt pfe/
ctibilitas eccie ꝑ congregationẽ/vt cã ma/
terialis. ordinabilitas eccleſie vt ad vnius
capitis poſitionem. vt cã finalis. intelligi/
bilitas in epikeyando ſeu interp̄tando/vt
efficiens. Inſita fecũditas in ſe conuerſan
do vt formalis diſpoſitiua Supedifice
mus fabricam quadrangularem quattuor
conſiderationũ p̄ncipaliũ ad erectionẽ edi
ficij p̄ſentis congregationis ampliorem